

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1112

06.07.2024 (135)

Michael Kühnen

Toinen vallankumous Nide II: Kansan valtio

Osa 9

Kansallissosialistinen kansanvaltio aikoo järjestää eliitin muodostamisen ja siten ennen kaikkea vapauttaa toisen tason - hallituksen, hallinnon ja talousjohdon - kietoutuneesta etuoikeustaloudesta, puoluekirjojen filzokratiasta ja ideologisesta jääräpäisyydestä. Tämä valtion, talouden ja puolueen eliitti oppii jälleen näkemään itsensä preussilaisessa mielessä kokonaisuuden palvelijana. Ensinnäkin erotamme kansallissosialistisessa kansanvaltiossa kaksi eliittiä:

- Ammattieliitti ja
- militantti eliitti

Ammattilaiseliitillä tarkoitamme asiantuntijoiden, tiedemiesten, tutkijoiden ja teknokraattien ryhmää, jota ilman nykyaikainen valtiojärjestelmä ei ole ajateltavissa. Aivan liian usein tätä ammatillista eliittiä kuitenkin estävät työssään ulkopuoliset rajoitteet ja ideologiat. Ei ole olemassa ongelmia, joita ei voitaisi ratkaista tyydyttävästi - vaikka se olisi aluksi vain hätäratkaisu, kun tietämyksemme ei ole vielä riittävää eikä tutkimus ole edennyt kovin pitkälle. Mutta epäpätevät johtajakliimit, jotka eivät kykene näkemään nykyistä pidemmälle ja joilla ei ole uskoa tulevaisuuteen todellisuudessa, estävät ammattieliittiä täyttämästä tehtäviään.

Hyvä esimerkki näistä keinotekoisista esteistä, jotka johtuvat johtajakliikkien

ideologisesta jäykkyydestä, on taloussuunnittelun epäonnistuminen idässä ja genetiikan, perinnöllisyystieteen ja biologian edistyksen kaihtaminen lännessä yleensä:

Kansallissosialismin haaveet geneettisen perimämme parantamisesta ovat jo kauan sitten olleet paljon lähempänä toteutumistaan, eikä eugeniikan - perinnöllisen terveyden ja rotuhygienian - tarpeellisuudesta ole enää mitään tieteellistä epäilyä. Myös tässä asiassa aika on oikeuttanut monet kansallissosialismin ajatukset, joita aiemmin moitittiin "pseudotieteellisiksi".

Tämä on kuitenkin vain yksi esimerkki monien muiden joukossa. Kaikkien osaamisalojen ammattilaiset osaavat kertoa pari asiaa esteistä, joita poliittinen taitamattomuus ja byrokraattinen typeruus asettavat heidän tielleen.

On käsittämätöntä, miksi vieraiden etujen, ideologioiden ja näkökohtien pitäisi ratkaista valtion, hallinnon ja talouden hallinnan erittäin monimutkainen ala. Vain sellainen järjestys, joka tarjoaa puitteet ammattielitille, mutta jättää sen vapaaksi tekemään velvollisuutensa kansaa ja valtiota kohtaan, voi onnistua. Kansallissosialistinen kansanvaltio on päättänyt tehdä näin. Tällainen toiminta edellyttää tietenkin eliitin vastuullista muodostamista. Koulutus on järjestettävä sen mukaisesti:

Lahjakkuuden edistämisen on oltava keskeisellä sijalla kaikilla koulutusaloilla ja varhaisimmasta nuoruudesta lähtien. Tämä on vastakohta nykyisille ajatuksille, jotka johtavat saavutusten jatkuvaan vähenemiseen. Jo peruskoulussa on kannustettava niitä poikia, jotka osoittavat erityistä lahjakkuutta tai kykyä millä tahansa alalla - olipa kyse sitten urheilusta, johtajuudesta, tieteestä, tutkimuksesta tai käsityöstä. Tämä lahjakkuuden edistäminen on toteutettava täysin riippumatta sosiaalisesta alkuperästä ja taloudellisesta tilanteesta. Vaikka lahjakkuus ilmenisi vasta myöhemmin, siirtyminen tavallisesta koulujärjestelmästä eliittikouluun on aina oltava mahdollista. Opetus on toteutettava siten, että kehoa ja mieltä, tahtoa, luonnetta ja älyä koulutetaan ja edistetään tasapuolisesti.

Kansallissosialistisen Volksstaat-valtion eliittikoulut eivät ole ideologisia kaaderikouluja, vaan niiden tarkoituksena on kouluttaa tulevaisuuden ammattielittä. Siksi ideologiset kysymykset eivät ole täällä pääaiheena, vaan ainoastaan yleiset puitteet - aivan kuten on aina noudatettava periaatetta, jonka mukaan kansallissosialismia ei pidä ensisijaisesti opettaa, vaan sitä pitää näyttää esimerkkiä!

Kolmannen valtakunnan kansalliset poliittiset oppilaitokset - NPEA:t, jotka tunnetaan paremmin lyhenteellä Napola - ovat malli, jonka varaan voimme rakentaa tässä suhteessa. Eliittikouluja seuraa korkeakoulutus. Täällä saksalainen

yliopisto rakentuu myös täysin eri tavalla:

Painopisteen on oltava ammattikorkeakouluissa ja kiireellisissä ammattikorkeakouluissa, joiden opetussuunnitelmat ja opetusmenetelmät noudattavat samanlaisia periaatteita kuin NPEA:n ja jotka on suunniteltava ammatillisten vaatimusten mukaisesti. Koulutusta virtaviivaistetaan ja kurinalaisuutta lisätään, ja se valmistaa opiskelijat erityisesti niihin johtotehtäviin, joita he myöhemmin hoitavat. Varsinaisen tieteellisen yliopiston määrää sen sijaan vähennetään huomattavasti, mutta se pystyy työskentelemään paljon korkeammalla tasolla ja on avoin vain niille, jotka todella osoittavat taipumusta ja kykyä tutkimukseen ja tieteeseen.

Yliopisto- ja ammattikorkeakouluopetus ei myöskään ole tarkoituksetonta, vaan se palvelee koko kansaa, kuten kaikki muutkin völkisch-alat. Kansallissosialistinen Volksstaat eliminoi nykyisen koulutuskaaoksen ja siten todellisen syyn osittain oikeutettuun levottomuuteen tällä alalla. Kypsiä ja vakaiden ihmisten ammattiliitti on muodostumassa - ei enää henkisiä rampoja - jotka palvelevat kansaansa ja kykenevät ottamaan vastaan johtotehtäviä hallituksessa, hallinnossa ja taloudessa.

Teorian ja käytännön, ideologisten tavoitteiden ja päivittäisen politiikan tarpeiden välillä on luonnollinen jännite. Kansallissosialistinen liike näkee itsensä haastetuksi tässä jännitteessä, ja sen on todistettava itsensä tässä jännitteessä:

Hallitus, joka määräytyy yksinomaan ideologian perusteella, harjoittaisi harhakuvitelmiin perustuvaa ideologista politiikkaa ja voisi syöstä isänmaamme tuhoon. - Toisaalta politiikka, joka ei ole sitoutunut mihinkään korkeampiin tavoitteisiin ja joka vain tekee päivittäistä työtään, toisi vain vähän edistystä nykyisiin olosuhteisiin verrattuna ja antaisi näin ollen saksalaisille asteittaisen kansallisen kuoleman. Puolueen tehtävänä on kantaa tämä jännite ja muokata sitä luovasti:

Se edustaa kansamme taistelevaa eliittiä ja muodostaa siten vastapainon ammattiliitin puhtaasti teknokraattiselle vallankäytölle, joka voi helposti unohtaa korkeammat tavoitteet mutta myös tavallisten ihmisten ongelmat.

Kansallissosialistinen liike ei halua korvata valtiollista, hallinnollista ja taloudellista johtoa, vaan huolehtia siitä, että se liikkuu aatteemme puitteissa.

Olemme jo todenneet, että kansallissosialistisen saksalaisen työväenpuolueen on täytettävä taistelu- ja valistustehtävä völkiläisen elämän kaikilla tasoilla. Pysyäkseen henkisenä ja organisatorisena vastineena asiantuntijoille ja teknokraateille sen on siksi vuorostaan - aivan kuten valtionkin - koulutettava eliittiä. Tämän puolue-eliitin on osattava toteuttaa uskomme arvot poliittisesti jähmettymättä ideologiseen kaikkietävyuteen. Toisella tässä käsiteltävällä tasolla puolueen tehtävänä on taistella:

"Estäkää ammattieliitin itsenäistyminen eli oma hallituspolitiikka, joka ei enää ole sitoutunut kansallissosialistisiin periaatteisiin, ja pysykää ahdistuneina luovassa kamppailussa pätevien asiantuntijoiden kanssa toteuttamaan aina uusia, toteuttamiskelpoisia suunnitelmia völkisch- ja rotupolitiikasta tulevaisuutta varten!"

Mutta aivan kuten emme hakkaa poliittisia vastustajiamme kuoliaaksi, vaan pyrimme vakuuttamaan ja valistamaan heitä, emme käytä puolueen valtaa ideologiseen hallintaan, vaan näemme tehtävämme siinä, että vakuutamme toimivaltaiset asiantuntijat ajatustemme oikeellisuudesta ja toteutettavuudesta. Vasta kun ammattieliitti on itse vakuuttunut, se käyttää kaikkea osaamistaan, tietämystään ja mielikuvitustaan saavuttaakseen menestystä kansamme hyväksi. Tämä vakuuttamistyö on asianomaisen puolueosaston tehtävä ja osa kasvatustehtäviämme.

Tämä on luultavasti vaativin ja vaikein vaatimus puolueellemme, paljon vaikeampi kuin kommunistinen menetelmä, jolla se yksinkertaisesti tyrkyttää tahtoaan valtiollisena puolueena, mutta myös paljon palkitsevampi ja lupaavampi.

Tämän saavuttamiseksi on kuitenkin välttämätöntä kouluttaa taistelutahtoinen eliitti, joka on älyllisesti tasavertainen ammattieliitin kanssa, mutta joka lisäksi vallankumouksellisen kansallissosialismin keihäänkärkenä pyrkii innokkaasti ja mielikuvituksellisesti ja horjumatta niihin tavoitteisiin, jotka maailmankatsomuksemme on aina asettanut. Tämä asettaa korkeimmat vaatimukset NSDAP:n uuden sukupolven koulutukselle. Kolmannen valtakunnan instituutioissa on myös tässä asiassa mallia - vaikkei se tuolloin vielä ollutkaan täysin kehittynyt: **Adolf Hitlerin koulut.**

Nämä puolueen eliittikoulut asettavat oppilaille samat korkeat vaatimukset kuin valtion eliittikoulut, vaikka niiden painopiste onkin erilainen. Niiden opetussuunnitelmaa täydennetään intensiivisellä ideologisella koulutuksella.

Jotta vallankumouksellinen vauhti ja idealismi säilyvät puolueen riveissä, meidän on varmistettava, että puoluetovereiden vaatimukset ovat kaikilla aloilla korkeamat, että ideologinen vaikuttaminen tapahtuu muiden tehtävien ohella, että sitoutuminen puolueeseen pysyy mahdollisimman pitkälle vapaaehtoisena eikä tuo mukanaan mahdollisuuksia valtaan eikä etenemismahdollisuuksia, joihin ei liity ammatillisia ja poliittisia saavutuksia tai menestystä. Tämä koskee tietenkin myös puolueen eliittikoulujen oppilaita: koska vapaaehtoisuuden periaate on säilytettävä, näissä kouluissa - toisin kuin valtion eliittikouluissa - ei aloiteta toimintaa kaikille oppilaille yhteisen peruskoulun päättyessä. Pikemminkin ne ovat avoinna niille vakuuttuneille ja innostuneille kansallissosialistipojille, jotka jo käyvät menestyksekkäästi valtion eliittikouluja ja ovat vähintään kuusitoista-vuotiaita.

Liikkeemme tragedia oli se, että se pystyi muovaamaan vain kuusi rauhanomaista jälleenrakennusvuotta, joista ensimmäisiä leimasivat vielä vaikeudet ja demokraattisen järjestelmän valitettava perintö. Kolmannen valtakunnan koulutuksen uudelleenjärjestelyllä ei siis ollut vielä pitkäaikaisia vaikutuksia, ja suuri osa kansallissosialistisesti vaikuttaneesta nuorisosta uhrautui vielä sodan viimeisinä vuosina sankarillisesti, kuten HJ:n ja vanhempien NAPOLA-oppilaiden sitoutuminen esimerkillisesti osoittaa. Antakaa meille sukupolvi aikaa, niin me rakennamme uuden maailman!

Tietenkin sukupolvien kuluessa erot valtion johdon ammattieliitin ja puoluejohdon taistelevan eliitin välillä pienenevät vähitellen. Mutta ei ole meidän etujemme mukaista, että ne katoavat kokonaan:

Puolueen ja valtion yhtenäisyys ei tarkoita sulautumista vaan täydentävyyttä.

Teorian ja käytännön välillä ei ole vain jännite, vaan myös jännite sen suuren merkityksen välillä, jonka me annamme eliitin muodostamiselle, ja kansallissosialistisen ajatuksen kansallisesta yhteisöstä. Tässäkin tarvitaan kansallissosialistisen liikkeen vallankumouksellista suorasekäisyyttä. Jos NSDAP muuttuu voittonsa jälkeen byrokraattiseksi valtiolliseksi puolueeksi, se näyttäytyy kansalle vain osana vaativaa, ylivoimaista valtiokoneistoa ja menettää siten ennemmin tai myöhemmin kansan luottamuksen. Silloin ei ole mitään hyötyä siitä, että se kouluttaa völkiläistä eliittiä luokka- ja arvoeroista piittaamatta, sillä sekin tunnustetaan ja arvioidaan silloin vain valtiolliseksi johtajuudeksi eikä enää kaikilta osin aidosti völkiläiseksi johtajuudeksi. Puolueen on voiton jälkeenkin pysyttävä tiukasti kiinni kansassa, säilytettävä sen rajoittamaton luottamus ja koettava itsensä kansanyhteisön palvelevaksi osaksi ja toimittava sen mukaisesti.

Vapaus demokratian sijasta

Termi "vapaus", kuten "rauha", on yksi aikamme väärinkäytetyimmistä sanoista. Tässäkin asiassa ne demokraatit, jotka jatkuvasti puhuvat Saksan liittotasavallasta "Saksan historian vapaimpana valtiona", osoittautuvat ilkeiksi tekopyhiksi.

Demokraatit eivät ole koskaan vapauttaneet kansaa, vaan ovat parhaimmillaankin "demokratisoineet" osa-alueita. Näin tehdessään he tuntevat pohjimmiltaan vain kaksi "demokratisoinnin" mittaria - talouden ja politiikan. Kumpikaan ei johda kansan vapautumiseen:

Liberaalissa kapitalismissa talouden vapaus on aina yritysten ja kansainvälisen suurrahoituksen vapautta riistää ja riistää työntekijää ja työntekijän "vapautta" jär-

jestäytyä, jotta hän voi halvaannuttaa ja tuhota kansantalouden historiallisesti jo kauan sitten vanhentuneilla lakon keinoilla ja vaarantaa näin oman toimeentulonsa. Miten voidaan puhua vapaudesta, kun oikeus työhön ei toteudu ja kun työntekijällä ei ole juuri mitään vaikutusvaltaa siihen, mitä tehtaassa tapahtuu, jossa suuri osa hänen elämästään tapahtuu? Entä poliittinen vapaus?

Valtaosalle kansasta se rajoittuu ristin vetämiseen joka neljäs vuosi - ylpeänä tietoisuutena siitä, että nyt, kuten perustuslaissa sanotaan, "kaikki valtiovalta on lähtöisin heiltä". Loput katsovat vain hämmästyneinä, kun heidän "edustajansa" tekevät politiikkaa - jota valtion turvallisuusviranomaiset valvovat tarkoin ja varmistavat, ettei yksikään kansalainen saa "perustuslain vastaisia" ajatuksia! Itse asiassa hallitus, hallinto ja taloushallinto ovat jo kauan sitten olleet kaiken tehokkaan ja vastuullisen kansojen yhteismääräämisen ulottumattomissa. Kaikki demokraattiset vastalauseet eivät autta tässä asiassa:

Jo pitkään on ollut mahdollista hallita ei kansan toimesta, vaan ainoastaan kansaa varten. Tietenkin myös demokraatit tietävät tämän, mutta toisin kuin me, he eivät sano sitä selvästi, koska niin sanottujen "vapaiden vaalien" vanhentuneet mekanismit soveltuvat erinomaisesti siihen, että ne huijaavat kansaa todellisista voimasuhteista ja pitävät heidät vallassa.

Meidän on rehellisesti kerrottava kansalle, että demokratiaa ja kansanvaltaa ei voi olla olemassa, vaan kyse on vain siitä, kummalla hallitsevalla luokalla on valta - sionistiseen liittoutuneella, internationalistisella ja sekalaisella klikillä vai yhtenäisellä, huolellisesti koulutetulla ja vastuullisella völkiläisellä eliitillä.

Demokratialla ei ole mitään tekemistä vapauden kanssa. Vapauden on tultava näkyväksi yksittäisen kansalaisen yksityiselämän alueella:

Vapaudessa saada koulutus, joka todella vastaa tulevaisuuden vaatimuksia. Vapaudessa, ettei enää tarvitse pelätä työpaikan puolesta, ja tietysti vapaudessa, että voi ottaa todellista yhteisvastuuta kotiyhteisössään ja yrityksessään.

Vapaus demokratian sijasta:

Tämä tarkoittaa sitä, että on voitava luottaa hallitusjärjestelmän perustuksiin ja hallitustyön ammatilliseen arvovaltaan sekä jakaa vastuuta kolmannella tasolla - henkilökohtaisella elämänalueella. Siellä, missä yksittäisellä kansalaisella todella on oikeus, velvollisuus ja kyky jakaa vastuuta, me kansallissosialistit olemme "demokraattisempia" kuin demokraatit. Vasta täällä vapaus ilmenee, täällä näemme saksalaisen vapausliikkeen tehtävät, täällä voidaan muovata vapaata, sosialistista yhteisöä.

Vain ihminen, joka voi auttaa muokkaamaan luonnollista elämänaluettaan, on vapaa - ei se, joka on opetettu laittamaan risti oikeaan paikkaan; simpanssikin voi tehdä sen. Pohjimmiltaan näemme kolme völkisch-organismia, joiden kautta Volksgenossenin elämä muotoutuu ja muodostuu ja joissa hänen elämänsä tapahtuu:

- Perhe
- Yhteisö
- Toiminta.

Kansallissosialistinen kansanvaltio suojelee erityisesti perhettä, joka on kansallisen yhteisön pienin luonnollinen solu. Perhe ei ole yksityisasia, vaan valtiolla ja puolueella on yhteinen vastuu siitä, että perhe voi täyttää tehtävänsä ja velvollisuutensa yhteisöä kohtaan:

Perheen on oltava hengellisesti, henkisesti ja fyysisesti terve, sen on tuotettava riittävästi lapsia ja kasvatettava heidät ensimmäisinä vuosinaan niin, että heistä tulee myöhemmin terveitä ja vastuuntuntoisia kansalaisia ja kansallistovereita.

Valtio ei voi eikä saa tehdä tässä yhteydessä muuta kuin luoda hyvät toimintaedellytykset lainsäädännöllisin tukitoimin. Puolueen on kuitenkin vakuutettava perheet heidän suuresta velvollisuudestaan yhteisöä kohtaan ja torjuttava hajoamisen merkkejä, joita on havaittavissa nykyisissä völkisch-romahduksen telttakylissä. Nämä uhkaavat rappion merkit eivät katoa yhdessä yössä kansallissosialistisen liikkeen vallankaappauksen myötä, mutta ne vaativat NSDAP:lta taistelutahtoista ponnistelua.

Tässä näemme jälleen kerran puolueen taistelu- ja koulutustehtävän: Tällä alalla vastuu perheen vakuuttamisesta ja integroimisesta kansanyhteisöön on ensisijaisesti NS Frauenschaftilla.

Kansallissosialististen naisten tehtävänä on koko saksalaisen naisten työn iskujoukkoina muokata perhe kansallissosialistiseen tapaan sisältäpäin ja kasvattaa lapset kansallisen yhteisöajattelun mukaisesti. Tästä syystä Führer päätti 14. maaliskuuta 1933 antamassaan ohjeessa, että lasten kasvatusta ja hoitoa 10-vuotiaisiin saakka oli jätettävä NS-naisille. Valtakunnan naisjohdon vuosikirjassa 1938 - Päälehdistö/propagandaosasto - sanotaan tässä yhteydessä:

"Reilusti yli 350 000 kuusi- ja kymmenvuotiaista poikaa ja tyttöä kuuluu saksalaisiin lapsiryhmiin ...". He askartelevat ja tekevät talvitöitä ilahduttaakseen saksalaisia lapsia ulkomailla. He valmistavat pieniä

hyödyllisiä esineitä äitiensä yllätykseksi äitienpäivänä He keskustelevat siitä, mitä heidän omasta lelukaapistaan Winterhilfswerk voisi käyttää joululahjaksi rajaseudun lapsille.

Ennen kuin lapsi voi ymmärtää "kansallisen yhteisön", hän oppii tällä tavoin mittaamaan sen sisältöä omien pienten tekojensa kautta. Ennen kuin se tietää kaikkien saksalaisten kohtalonyhteydestä, se oppii tässä yhteydessä liittämään itsensä vapaaehtoisesti pieneen toveruuteen. Nuori tottunut on vanha tehnyt - hänen ei ole vaikea myöhemmin, kasvavana nuorena, tuntea itseään tietoisesti saksalaiseksi, joka on toveri jokaiselle nuorelle saksalaiselle - olipa hän minkälaista alkuperää tahansa. "Pimpfina" ja "Jungmädelinä", Hitlerjugendin ja BDM:n tyttönä nuori ymmärtää paljon paremmin sen, mitä lapsiryhmä haluaa hänessä herättää.

Lapsille ei pidä opettaa poliittisia ajatuksia tai teorioita, vaan paljon tärkeämpää on, että heille opetetaan luonteen arvoja ja tunnepohjaisia impulsseja, joiden varaan kansallissosialismi yksin voi rakentua. Kymmenvuotiaana Jungvolkiin liittynyt poika ei tietenkään ole valmis ihminen; Jungmädel on varmasti vielä kykenevä muuttumaan. Mutta kymmenvuotias lapsi on jo saanut päätökseen olennaisen osan kehityksestään. Aivan kuten kymmenen ensimmäisen vuoden aikana tapahtuneita fyysisiä laiminlyöntejä tuskin koskaan voidaan myöhemmin täysin korvata, myös kasvatuksessa tehtyjä virheitä on vaikea alkaa korjata tässä iässä. Koulun ja kodin lisäksi lapsiryhmä haluaa auttaa lasta löytämään tiensä yhteisöön, jota varten hän on syntynyt ja jolle hänen on jonain päivänä annettava voimansa.

Mutta kaikkien niiden, jotka pelkäävät, että lapsista tehdään päänäpinttäjiä tai varhaiskypsiä tietäjiä, pitäisi käydä katsomassa yhden lapsiryhmämme iltapäiviä kotona. Kun sää on hyvä, ne ovat ulkona - jos vain mahdollista. He leikkivät, voimistelevat, juoksevat ja hyppivät. Pelokkaat äitipojat menettävät jopa nirsoilunsa, entisiä itkuisia tyttöjä ei pian enää tunneta. Sillä he haluavat tulla rohkeiksi ja rohkeiksi. Retkillä he laulavat ja musisoivat. Levätessään he istuvat ruohikossa, ja ryhmänjohtaja kertoo sadun tai legendan kotimaansa historiasta. - Ryhmänjohtaja keksii jotain uutta joka iltapäiväksi kotona. Yhdistelemällä aina lasten arkielämän asioita hän laajentaa lapsen käsitteellistä maailmaa kertomalla lapsen ymmärrykseen sopivia tarinoita ja osallistuu näin kansallissosialistisen maailmankuvan muodostumiseen lapsessa

Lapsiryhmien johtajat ovat keskenään läheisessä toverisuhteessa - heitä koulutetaan yhä uudelleen ja uudelleen, ja he saavat kannustusta ja ohjausta; sillä he tietävät suuren vastuunsa kasvattaa lapset kansallissosialistisiin asenteisiin ja ennen kaikkea näyttää heille kansallissosialismia omalla esiintymisellään, henkilökohtaisella asenteellaan. Führer itse, sanallaan:

"Nuorta ei voida kasvattaa riittävän varhain tuntemaan itseään ennen kaikkea saksalaiseksi", koko lasten kasvatusta kansallissosialistisessa valtakunnassa suuntautui."

Minun ei tarvitse käsitellä kansallissosialistisen perhepolitiikan perusteita yksityiskohtaisemmin, vaan viittaan entisen Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klinkin erinomaiseen dokumenttiin "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

Joka tapauksessa puolueen - tässä tapauksessa NS-Frauenschaftin - tehtävänä on kasvattaa saksalaista perhettä ja ennen kaikkea siinä kasvavia lapsia niin, että he ymmärtävät vapauden aina velvollisuudeksi yhteisöä kohtaan, joka antaa heille tämän vapauden.

Tätä tehtävää, joka on kansallissosialististen naisten ja tyttöjen edessä jo taistelun aikana, on nykyään paljon vaikeampi toteuttaa kuin aikaisemmin. Se on suuri haaste kansallissosialistisen naisliikkeen taistelutahdolle, suostuttelukyvyille ja voitontahtoisuudelle.

Mutta vain jos puolue kasvattaa saksalaisen ihmisen, alkaen kansallisen yhteisömme pienimmästä solusta, näkemään vapauden aina sidoksena yhteisöön, voimme ottaa seuraavan askeleen kohti sosiaalista vapautumista, kohti yhteisvastuuta yhteisössä ja työpaikalla.

Kansalaistoverin työ- ja yksityiselämä määräytyy olennaisesti yhteisön - joka tässä yhteydessä tarkoittaa kylää, kaupunkia ja aluetta - ja yrityksen olosuhteiden mukaan.

Vain tässä yksilön vapaus osoittautuu todellisuudeksi. Kansallissosialistinen kansanvaltio on päättänyt luoda vapaata tilaa laajalle ja tehokkaalle yhteisvastuulle. En tarkoituksella puhu "yhteismääräämis-oikeudesta":

"Yhteismääräminen", sitä tekee myös jokainen egoisti ja sabotoija, joka haluaa varmistaa tai hankkia omia etuoikeuksiaan ja etuoikeuksiaan välittämättä muista. Jokainen, joka pyrkii tuhoamaan kaiken perustavanlaatuisesta vastarinnasta kansaa ja valtiota kohtaan, jokainen, joka käyttää väärin vaalien ja keskustelun mekanismeja puoluepoliittisen keiton keittämiseksi. - Me sen sijaan taistelemme yhteisvastuun puolesta, joka syntyy sisäisestä halusta muokata ympäristöä inhimillisellä tavalla ja edistää yhteisöä.

Näemme yhteisvastuun yhteisössä ja työpaikalla osallistumismahdollisuuksien laajentamisena suorien ja vapaiden henkilökohtaisten valintojen muodossa.

Olen jo huomauttanut, että tämän korporativismikäsitteen ja kansalaisdemokratian ajatuksen välillä on yhtymäkohtia, jotka rajoittuvat kuitenkin tiukasti tässä yhteydessä käsiteltyyn kansalliseen elämän kolmanteen tasoon. - Olisi röyhkeää ehdottaa nyt yksityiskohtia. Olemme vasta alussa niiden mahdollisuuksien uudelleen löytämisessä, joita kehitettiin 1930-luvulla ja jotka sittemmin joutuivat myös tappion pyörteisiin. Muistutan vain esimerkiksi ranskalaisen fasismin perustajan George Valois'n innoittaman "Cercle Proudhonin" työtä, NSDAP:n vallankumouksellisen siiven ajatuksia, Italian sosiaalisen tasavallan - Salon tasavallan 1943-1945 - sosiaalista ohjelmaa, vain muutamia ehdotuksia mainitakseni.

Tänään haluan vain vihjailla "kolmannen tien" pääpiirteistä. Tässäkin meidän on jätettävä muotoilu vallankumouksellisen kehityksen varaan ja kehitettävä ajatuksiamme edelleen päivittäisessä poliittisessä taistelussa - jo nyt oppositiossa. Me emme tule völkiläisen elämän todellisuuteen valmiilla teoriolla, vaan meidän tehtävämme on muokata tätä todellisuutta sisä- ja ulkopoliittisten mahdollisuuksiemme mukaan.

On ratkaisevan tärkeää, ettemme vain puhu vapaudesta tällä tasolla vaan myös toteutamme sen. Kansallissosialistit eivät ole tekopyhiä: me sanomme etukäteen, missä haluamme järjestystä ja missä haluamme vapautta!

Kansallissosialistisessa kansantasavallassa ei ole "valtiollista puoluetta" kunnassa tai yrityksessä. Kenenkään ei pidä kuvitella, että hänestä tulee pormestari siksi, että hän on paikallisryhmän johtaja tai yritysneuvoston jäsen, koska hän on NSBO:n - kansallissosialistisen työsolujen järjestön - aktivisti. Pikemminkin hänen on vakuutettava itsensä vapaassa henkilövaalissa ja useiden ehdokkaiden joukossa ja voitettava taistelevana kansallissosialistina kunnan rehellinen luottamus.

Tässäkään tapauksessa - toistan vielä kerran - vapaaehtoinen jäsenyys puolueen paikallis- ja piiriryhmässä tai kansallissosialistisessa tehdassolussa ei liity automaattiseen, mukavaan virkaan valtion johtotehtävissä. Sen puolesta on taisteltava, sitä on värvättävä ja siitä on vakuutettava!

Saksan kansallissosialistinen työväenpuolue ei tarvitse taistelun aikana eikä valtiomme muotoutumisessa mukavaa, ajattelematonta kanssakulkijaa, joka vaikeina aikoina oli yhtäkkiä "ei koskaan meidän kanssamme ja aina meitä vastaan".

Puolue koostuu idealisteista, taistelijoista ja vallankumouksellisista. Siksi se on Saksan vapausliike ja kansakunnan järjestäytynyt elämäntahto. Se on meidän seurauksemme tappiosta:

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1934 Ausgabe 1973 28. April 2017 01/20

Der Kampf geht weiter !

Seitdem haben sich die Ereignisse der Weimarer am 8. Mai 1933 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Nachtzeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Arbeitslose Massen, Verfolgung, Vertreibung, Völkermord haben nicht aufgehört, das Kreuz der goldenen Ähre unserer heldenhaften Führer Adolf Hitler ist unerschütterlich.

Alle Nationalsozialisten sind einmütig aufgerufen: Völkern und Rassenmenschen stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkern!

Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des heroischen Völkern ist heute noch viel größer als in die Vergangenheit.

Die vornehmste Aufgabe ist es, den Völkern – gegen alle Kräfte – Völkern zu – zu helfen. Keine Mittel und Eisenbahnen, U-Boote und Raumsonden!

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Hintergrund", ob mit "Propagandaarbeit" oder mit "Kampfbüroarbeit" – alles auf einem Schicksal an Schicksal!

Hitler!
Gottfried Loeb

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NNK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkökseen tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind
(www.mourningthescient.com/truth.htm): Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on vursinaisen mielenkiintoa. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Vuosine jälkeen kerran kinnas internetin tiedon ja

the **NEW ORDER**

Number 176 (137) Founded 1978 April 26, 2017 01/20

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, ethnic cleansing, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or mass halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Loeb

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!